

[Bertel Dahlgaard.]

for erhvervene. Jeg vil om dette problem gerne sige, at vi ved jo alle, hvordan man fra gammel tid fra demokratisk side her i landet altid var imod vægttold og for værditold, fordi, som man sagde, vægttolden vender den tunge ende nedad. Hele dette spørgsmål om vægttold og værditold er nu trådt ind i en anden fase, som gør, at jeg tror, det er ufrugtbart at blive ved at tale om det, som om der kan være spørgsmål om, hvorvidt man skal vælge det ene eller det andet.

Forholdet er jo det, at dersom vi her i Norden går ind i et fælles nordisk marked, er det på forhånd givet, at hovedparten af toldlovgivningen vil blive fastlagt på grundlag af værditoldsatser — Sverige har allerede sit toldforslag færdigt, opbygget på værditold. Hele dette problem om det fælles nordiske markeds basering væsentligt på værditold står selvfølgelig igen i forbindelse med den internationale Bruxelles-nomenklatur, som er udarbejdet, for at man i det hele taget toldteknisk skal komme over på et fælles grundlag for alle landene. Det er i virkeligheden en sag, som er afgjort på forhånd, og som allerede vil være afgjort under hensyn til de internationale bestræbelser.

Jeg erkender, at denne overgang til værditold vil medføre visse vanskeligheder for de pågældende erhverv, men det er vanskeligheder, som må overvindes — der er ingen vej udenom. Jeg vil imidlertid overordentlig gerne medvirke til gennem de bestemmelser, der måtte blive truffet i den kommende lovgivning, at gøre disse vanskeligheder så små som muligt.

Må jeg dernæst sige til det ærede medlem hr. Weikop, at han leverede jo omtrent alle de argumenter imod den øgede toldbeskyttelse, som man egentlig kan ønske sig, men efter at det ærede medlem havde gjort det, fremsatte han en betragtning, som faktisk skulle bane vejen for toldforslaget — han ville, som han sagde, gå med, hvis man gik til en nedsættelse af omsætningsafgifterne. Men synes det ærede medlem nu alligevel ikke, at det er at løbe lidt for meget an på venlighed fra min side, når det ærede medlem kommer til mig med det tilbud, at hvis omsætningsafgifterne ikke nedsættes, så vil han ikke stemme for toldlovsforslaget, men

dersom de nedsættes, så vil han stemme derfor! Med andre ord, jeg skulle ved at tiltræde omsætningsafgifternes nedsættelse bidrage til, at toldlovsforslaget blev vedtaget. Næh, jeg er nok sådan . . . men alligevel ikke sådan! Jeg vil gerne sige til det ærede medlem — jeg kunne forsåvidt måske bedre sige det til det ærede medlem hr. Poul Møller — at hele denne tale om at anvende de 30 mill. kr. til nedsættelse af omsætningsafgifterne er jo kun noget pindehuggeri. Det er rigtigt, som den højtærede finansminister sagde, at hvis man skulle gå dertil, kunne det måske betyde en nedsættelse af omsætningsafgifterne fra 15 til 13½ pct. Er det dog noget at give sig til at lave pindehuggeri for? Der er jo ingen indenfor erhvervslivet, indenfor handelen, der har den ringeste interesse for noget sådant.

Jeg vil dernæst rette et par ord til den højtærede finansminister med henblik på de udtalelser, ministeren fremsatte vedrørende vore handelspolitiske forhold og dette lovforslags relation hertil. Den højtærede minister fremkom med den udtalelse, at når vi havde opnået så lidt under de internationale forhandlinger i Annecy og Torquay, skyldtes det, at vor udgangsposition var så ringe. Nu er jeg i og for sig ikke enig i, at Danmark har opnået så umådelig lidt ved disse forhandlinger; vi har opnået meget betydelige ting dér. I denne forbindelse vil jeg minde om, at det, Danmark opnår, i høj grad fremkommer indirekte, derigennem at lavtariffandene lægger et pres på højtarefllandene, hvorved der højtarefllandene imellem foregår en nedsættelse af toldsatserne, hvad der i henhold til mestbegunstigelsesklausulen samtidig kommer Danmark til gode. Man kan slet ikke opstille denne sag på den måde, som den højtærede minister gjorde.

Så er der iøvrigt sket det med hensyn til den kommende konference i Genève, at der inden konferencens sammentræden udtrykkelig er fastsat en ny procedure, hvorved det fastslås — allerede forinden konferencen åbnes — at binding af en lav toldsats i princippet skal anerkendes som en indrømmelse af lige så stor værdi som nedsættelse af en høj toldsats.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på spørgsmålet om den aktive handels-